

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

15596 *Llei 13/2012, de 26 de desembre, de lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

L'estabilitat pressupostària i les reformes estructurals són els dos grans pilars de la política econòmica del Govern. Una política que, com recorden les normes més recents adoptades pel Consell de Ministres, té un objectiu ineludible: impulsar el creixement i la creació d'ocupació de l'economia espanyola per garantir el benestar dels ciutadans, crear oportunitats als emprenedors i oferir una perspectiva de futur més pròspera, justa i solidària.

Des de l'inici de la legislatura, la política del Govern en matèria d'ocupació, Seguretat Social i migracions està responent a objectius identificats amb claredat:

En primer lloc, portar a terme una modernització profunda de la legislació laboral al servei de la creació d'ocupació i que aposti per una major estabilitat i una major flexibilitat interna a les empreses. Una reforma estructural del nostre marc laboral que s'ha materialitzat mitjançant la Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral.

En segon lloc, la sostenibilitat necessària del sistema de Seguretat Social i l'assegurament i el manteniment de les prestacions per desocupació, com a pilars fonamentals del nostre Estat de benestar.

En tercer lloc, l'opció decidida per una immigració legal, ordenada, responsable i vinculada a l'ocupació.

En quart lloc, la consecució d'una eficàcia i eficiència més grans en la gestió pública i fer més i millors polítiques laborals i d'ocupació, socials i migratòries amb uns pressupostos necessàriament més austers.

Tenint presents aquests objectius, aquesta Llei inclou un ampli conjunt de mesures de lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social.

II

L'aprovació pel Consell de Ministres de 27 d'abril de 2012 d'un pla de lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social per al període 2012-2013 s'ha d'entendre com el complement natural i necessari dels objectius esmentats i de la Llei de mesures de prevenció i lluita contra el frau fiscal.

El manteniment de les polítiques socials pròpies de l'Estat de benestar, que constitueix un altre dels grans objectius del Govern, exigeix millorar l'eficàcia i l'eficiència en la gestió dels ingressos i les despeses públiques i, per extensió, que tots aquells que tenen drets que els reconeix l'ordenament jurídic compleixin lleialment i rigorosament les seves obligacions, també en l'àmbit sociolaboral.

En un context d'obligada estabilitat pressupostària i de sostenibilitat financera de les administracions públiques és evident que s'han d'intensificar les actuacions tendents a afrontar determinades conductes, profundament injustes i insolidàries, que generen la reducció dels ingressos en els recursos econòmics del sistema de la Seguretat Social, el deteriorament dels drets dels treballadors i una indesitjable competència deslleial respecte a les empreses, els emprenedors i els treballadors autònoms complidors de les seves obligacions legals. Les situacions d'economia i d'ocupació irregulars són sempre reprovables i han de ser objecte d'una persecució permanent per part dels poders públics, que han de reforçar els instruments de control en una conjuntura com l'actual. Aquestes conductes i aquestes situacions atempten contra el principi de solidaritat entre tots els espanyols i han de ser combatudes amb tots els instruments disponibles, de manera que l'Estat de dret es posi al servei i suposi la garantia més ferma del nostre Estat social.

Com ha ressaltat la Comissió Europea, l'ocupació no declarada és un «supòsit extrem de segmentació del mercat de treball», atès que aboca els treballadors a una espiral contínua de pèrdua dels seus drets –ja que n'impedeix la promoció personal i professional, entre aquests el dret a la formació i a la requalificació– i, d'altra banda, genera un dany important per als sistemes de Seguretat Social, tant per quotes no ingressades com pel pagament indegut de prestacions.

Són aquestes les raons que expliquen l'aprovació d'un pla de lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social per al període 2012-2013. Aquest pla preveu, d'una banda, mesures organitzatives des del punt de vista administratiu, i, de l'altra, l'adopció de mesures normatives, com l'aprovació d'aquesta Llei i la corresponent Llei orgànica per la qual es modifica la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, que introdueixen les reformes necessàries del marc legal vigent. El Pla té els objectius següents:

1r Impulsar l'aflorament de l'ocupació irregular, amb un efecte regularitzador de les condicions de treball i de generació de recursos econòmics al Sistema de la Seguretat Social pel pagament de cotitzacions socials.

2n Corregir l'obtenció i el gaudi en frau de llei de les prestacions per desocupació, particularment en els casos en què es constitueixen empreses fictícies per poder accedir-hi o on es compatibilitza de manera irregular la percepció d'aquestes amb el treball per compte d'altri o per compte propi.

3r Aflorar possibles situacions fraudulentas, principalment en casos de manca d'alta en la Seguretat Social de treballadors que efectivament presten serveis a les empreses, en l'accés i la percepció d'altres prestacions del sistema de la Seguretat Social.

4t Combatre els casos d'aplicació indeguda de bonificacions o reduccions de cotitzacions empresarials a la Seguretat Social.

Per contribuir a la consecució d'aquests objectius, aquesta Llei introdueix modificacions a les normes legals vigents en matèria de lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social. Un marc normatiu que ha quedat obsolet en determinats aspectes i que des de fa temps necessita definir en termes més adequats a la realitat actual l'exigència de responsabilitats penals, administratives i laborals, el règim d'infraccions i sancions en l'ordre social i les actuacions i els procediments desenvolupats per la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Sense perjudici que hi hagi d'haver una actuació decidida de totes les administracions públiques i del conjunt de la societat per corregir aquestes conductes i situacions irregulars i fraudulentas, les actuacions de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, particularment en el seu vessant d'inspecció en matèria de Seguretat Social i de l'economia irregular, constitueixen un instrument fonamental per a la consecució dels objectius assenyalats anteriorment.

En línia amb les recomanacions més recents de la Unió Europea, de conformitat amb els convenis internacionals de l'Organització Internacional del Treball i amb el marc legal actual derivat de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i pel seu coneixement profund de la realitat del nostre teixit

empresarial i del nostre mercat de treball, la Inspecció de Treball i Seguretat Social ha de prestar avui amb més intensitat el servei públic que li correspon en l'exercici de la vigilància del compliment de les normes d'ordre social i en l'exigència de les responsabilitats pertinents.

Un Estat social i democràtic de dret avançat com és Espanya implica solidaritat i fermesa a la vegada. Solidaritat davant determinades contingències com la desocupació o la jubilació i amb les persones que travessen situacions de necessitat social. Fermesa amb els qui no compleixen les obligacions definides legalment i que afecten tan negativament la convivència social. Solidaritat i fermesa constitueixen la millor manera de preservar plenament els drets laborals i socials que reconeixen la nostra Constitució i les lleis i que constitueixen l'essència del nostre Estat de benestar. Drets laborals i socials la preservació dels quals constitueix l'objecte principal d'aquesta Llei.

III

La Llei s'estructura en cinc articles, on s'inclou la modificació de diferents normes vigents per possibilitar la detecció dels casos d'ocupació irregular i frau a la Seguretat Social, així com la seva sanció i correcció.

L'article primer inclou la modificació de l'article 42 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, amb la finalitat de possibilitar l'exigència de responsabilitats solidàries en els casos de subcontractació empresarial, mitjançant l'ampliació del període d'aquesta exigència, que passa d'un a tres anys, atès que l'actual regulació en dificulta molt l'efectivitat.

L'article segon inclou una modificació de l'apartat 4 de l'article 31 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny. S'han detectat situacions en què, un cop practicades actes de liquidació d'escassa quantia que han estat ateses pel subjecte responsable, el seu abonament ha suposat una rebaixa important en la quantia de la sanció. En aplicació del principi de proporcionalitat que consagra l'article 131.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en virtut del qual l'establiment de sancions pecuniàries ha de preveure que la comissió de les infraccions tipificades no sigui més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de les normes infringides, es procedeix a reformar l'article 31.4 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

Aquest article segon inclou també una obligació empresarial a l'article 230 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, adreçada a la comunicació a l'entitat gestora de la prestació de desocupació, amb caràcter previ a la seva producció, de les variacions al calendari inicialment previst, en supòsits de suspensió de contractes de treball, o bé del seu detall horari, en els casos de reducció de jornada.

A més, es modifica la disposició addicional trenta-unena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en el seu primer apartat, i se substitueix la referència feta a l'apartat 15 per la de l'apartat 9 de l'article 51 de l'Estatut dels treballadors, relatiu a l'obligació de subscripció d'un conveni especial per als casos d'expedients de regulació d'ocupació d'empreses no sotmeses a un procediment concursal ja que, després de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2012, de 10 de febrer, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral, és en l'apartat esmentat on queda regulada l'obligació de subscriure aquest conveni especial.

Les modificacions de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, que s'inclouen a l'article tercer, s'adrecen a facilitar les actuacions de la Inspecció de Treball i Seguretat Social quant a l'accés a instruments i bases de dades de tanta utilitat com l'índex unificat del notariat i a augmentar el termini de durada de les actuacions de comprovació prèvies al procediment sancionador o liquidador. Tot això es fa amb la finalitat que la Inspecció de Treball i Seguretat Social, sense minva dels drets dels ciutadans, pugui portar a terme millor les seves cometes i obtenir resultats de més qualitat i eficàcia, sense perjudici del que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal. A més, es preveu que per a

l'exercici de l'actuació inspectora no sigui aplicable l'obligació que recull l'apartat 4 de l'article 5 de dita Llei orgànica.

En aquest sentit, s'introdueix un nou apartat a l'article 9 de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, en el qual es regula l'obligació de col·laborar amb la Inspecció de Treball i Seguretat Social per part de les mutualitats de previsió social, respecte a les funcions alternatives que fan al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.

S'inclou una nova disposició addicional vuitena a la Llei 42/1997, de 14 de novembre, en matèria de notificacions per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics.

L'article quart inclou les modificacions en el Text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

La Llei esmentada requereix una adaptació a la terminologia que utilitzen la Llei 26/2011, d'1 d'agost, d'adaptació normativa a la Convenció internacional sobre els drets de les persones amb discapacitat, i la normativa comunitària i internacional per referir-se a les persones que pateixen algun tipus de discapacitat; en aquest sentit se substitueix el terme «minusvàlid» pel de «persona amb discapacitat» a l'article 15.3 de la Llei esmentada.

Aquest tipus infractor, d'altra banda, relatiu a l'incompliment de l'obligació legal de reserva de llocs de treball per a persones amb discapacitat o de l'aplicació de les seves mesures alternatives de caràcter excepcional rep un tractament específic en relació amb la graduació en la nova redacció de l'article 39.2 del Text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

Una altra adaptació necessària té a veure amb les conductes discriminatòries en l'accés a l'ocupació, i s'ha d'eliminar del tipus infractor qualsevol referència que permeti interpretar que es prohibeixen les discriminacions favorables per a l'accés a l'ocupació; accions que en l'actualitat preveu i empara el nostre ordenament jurídic. En aquest sentit, s'eliminen de l'apartat 2 de l'article 16 les qualificacions de favorables o adverses a aquests comportaments.

La Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social requereix, igualment, certs ajustos que permetin adequar determinats tipus infractors en matèria de Seguretat Social que incideixen en el control del frau a la Seguretat Social a les modificacions normatives efectuades, així com perfeccionar els mecanismes de sancions accessòries.

En aquest sentit, es modifica l'apartat 4 de l'article 21 de l'esmentat text legal, i es tipifica de forma explícita la comunicació fora de termini per l'empresari a les entitats corresponents de les dades, certificats i declaracions que estiguin obligats a proporcionar.

A més, es fa una nova redacció de l'apartat 5 de l'article 21 de la Llei esmentada, incloent com a infracció lleu la no comunicació de qualsevol canvi en els documents d'associació o d'adhesió per a la cobertura de contingències comunes i no només professionals.

Juntament amb això, se substitueix a l'apartat 3 de l'article 22 de la norma esmentada el concepte de «situació extraordinària de l'empresa» per una llista dels supòsits que es consideren inclosos en aquests termes, fent honor al principi de seguretat jurídica, i s'estableix que la manca d'ingrés de quotes ha d'obeir o s'ha de produir com a conseqüència d'una declaració concursal, casos de força major o sol·licituds d'ajornament presentades amb caràcter previ a l'inici de l'actuació de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, llevat que hagi recaigut una resolució denegatòria.

S'incorpora a l'apartat 6 de l'article 22 una nova referència a la transmissió pels obligats o acollits a la utilització de sistemes per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics del certificat d'empresa, per adaptar el tipus infractor a la nova realitat i a l'obligació imposada als empresaris que tinguin 10 o més treballadors de procedir, de forma obligatòria, a remetre per mitjà de l'aplicació Certific@2 les comunicacions relatives als certificats d'empresa a partir de l'1 de juliol de 2010.

Se suprimeix l'apartat 9 de l'article 22 de l'esmentat text legal, que tipificava l'incompliment de l'obligació del pagament delegat de les prestacions, perquè s'entén que

aquest no és sinó una modalitat de col·laboració obligatòria, infracció que ja preveu l'article 22.4 de la Llei.

D'altra banda es modifica l'anterior article 22.10 (en la nova redacció 22.9), així com el 23.1.f), per incloure, com a supòsits objecte de sanció, els incompliments relacionats amb les empreses beneficiàries de reduccions en les cotitzacions professionals que es distingeixen per la seva contribució a la reducció de la sinistralitat laboral i la realització d'actuacions efectives en prevenció de riscos laborals, tal com es disposa al Reial decret 404/2010, de 31 de març, pel qual es regula l'establiment d'un sistema de reducció de les cotitzacions per contingències professionals a les empreses que hagin contribuït especialment a la disminució i la prevenció de la sinistralitat laboral.

En el nou apartat 11 de l'article 22 s'estén el deure de comprovació, per part dels empresaris que contracten o subcontracten obres o serveis corresponents a la seva activitat pròpia o es presten de forma continuada als seus centres de treball, de l'afiliació i alta prèvies en la Seguretat Social dels treballadors ocupats, no només al seu inici sinó durant l'execució de la contracta o subcontracta.

Es tipifica com a infracció greu a l'article 22 l'incompliment de l'obligació d'alta i cotització en els supòsits de salaris de tramitació, així com de vacances no gaudides amb anterioritat a la finalització de la relació laboral.

Així mateix, s'introdueix una nova infracció greu a l'article 22 amb la finalitat de tipificar, en els supòsits de suspensió o reducció de jornada per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, l'incompliment de l'obligació de comunicar a l'entitat gestora les variacions sobre el calendari inicial dels dies de suspensió o de reducció de jornada. En el mateix sentit, s'estableix com a infracció molt greu, a l'article 23.1.j), l'ocupació dels treballadors afectats en el període d'aplicació de les mesures de suspensió dels contractes o en l'horari de reducció de les jornades autoritzades.

A més s'afegeix un nou apartat 14 a l'article 22, per tipificar com a infracció greu la conducta consistent a donar ocupació havent comunicat l'alta en la Seguretat Social a treballadors, sol·licitants o beneficiaris de prestacions periòdiques o pensions de Seguretat Social, el gaudi de les quals és incompatible amb el treball per compte d'altri.

Es modifica l'article 23.1.b) per diferenciar i tipificar per separat dues conductes: la primera, consistent en no ingressar les quotes corresponents que per tots els conceptes recapta la Tresoreria General de la Seguretat Social en el termini i la forma reglamentaris sense presentació de documents de cotització, que es manté tipificada en aquesta lletra, i, la segona, consistent a retenir indegudament la quota obrera, i no ingressar-la dins de termini, que passa a recollir-se en la nova lletra k); per tal que, fins i tot en cas que s'hagin presentat els documents de cotització, i sempre que no estigui justificat el seu no ingrés, perquè es troba en alguna de les situacions que defineix l'article 23.3, sigui objecte d'una sanció específica, que es concreta a l'article 40, la quantia de la qual depèn de l'import de la quota retinguda no ingressada.

Així mateix, es revisa el tipus infractor que preveu l'article 23.1.i), introduït per la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, que consistia en l'incompliment de l'obligació de subscriure el conveni especial en els supòsits que estableix l'article 51.15 de l'Estatut dels treballadors per als supòsits d'expedients de regulació d'ocupació d'empreses no sotmeses a un procediment concursal, ja que aquest apartat va ser suprimit pel Reial decret llei 3/2012, de 10 de febrer, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral, i l'obligació esmentada es preveu a l'actual article 51.9 de l'Estatut dels treballadors.

S'incorporen als articles 23.2 i 26.2, juntament amb els beneficiaris de pensions, prestacions o subsidis, els seus sol·licitants, i això amb la finalitat d'adequar-ne la redacció al que ja preveu el 23.1.a) del mateix text legal.

En els supòsits de frau per manca de cotització a la Seguretat Social, es modifica l'apartat 2 de l'article 39, i s'afegeix un nou paràgraf adreçat a determinar criteris objectius de graduació de les sancions en funció de la quantia no ingressada, i s'estableix un rigor més gran quan les quantitats siguin més altes.

Es modifica el punt e) de l'apartat 1 de l'article 40, amb l'objectiu d'actuar amb més duresa en les situacions d'economia irregular i frau que afectin un grup de treballadors, i s'incrementen les quanties de les sancions de manera proporcional al nombre d'afectats respecte dels quals s'hagi comès la infracció, bé per manca d'afiliació o alta en la Seguretat Social, bé perquè es tracta de sol·licitants o beneficiaris de prestacions incompatibles amb el treball per compte d'altri.

A més, es modifica l'apartat 3 de l'article 40, amb la mateixa finalitat que inspira la nova redacció de l'article 31.4 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, això és, garantir l'aplicació del principi de proporcionalitat de les sancions.

Així mateix, s'introdueixen modificacions en els articles 46 i 46 bis adreçades a establir el criteri d'aplicació de la pèrdua automàtica, i de manera proporcional al nombre de treballadors afectats per la infracció, de les ajudes, bonificacions i beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació i perquè aquest consti necessàriament en l'acta d'infracció de manera motivada.

Per la seva banda, a l'article 47.1 del text legal, i en relació amb les sancions als treballadors, sol·licitants i beneficiaris en matèria d'ocupació i Seguretat Social corresponents a infraccions lleus i molt greus, s'inclou una referència al terme «prestacions», amb la finalitat de no limitar-se únicament i exclusivament a les pensions, en concordança amb el que ja recull en relació amb les infraccions greus el mateix precepte.

S'adapta l'apartat 1 de l'article 48 relatiu a l'atribució de competències per a la resolució dels esmentats procediments sancionadors a les variacions introduïdes per la Llei 2/2008, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2009, que va modificar el sistema de determinació de l'import de les sancions en matèria de Seguretat Social, de tal manera que se solucioni el buit legal existent respecte de l'autoritat competent per imposar sancions de quantia superior a 187.515 euros.

Finalment, l'article cinquè modifica, al seu torn, l'article 5 del Reial decret llei 5/2011, de 29 d'abril, de mesures per a la regularització i control de l'ocupació no declarada i el foment de la rehabilitació d'habitatges, per coherència normativa amb el tipus infractor que estableix l'article 22.11 del Text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

Dins de les disposicions de la part final de la Llei, s'ha de destacar la modificació del Reglament hipotecari en matèria d'anotacions preventives d'embargaments de béns immobles inscrits a nom de ciutadans estrangers casats, el règim econòmic matrimonial dels quals estigui sotmès a legislació estrangera i no consti. Amb aquesta modificació es pretén determinar el nivell de responsabilitat de cada un dels cònjuges pels deutes perseguits, i garantir la pràctica de les anotacions d'embargaments en l'àmbit dels procediments administratius de constrenyiment dels recursos del Sistema de la Seguretat Social, i per extensió de qualsevol procediment administratiu de gestió recaptadora en què l'Administració pública actuï en virtut d'autotutela administrativa, i evitar que es converteixin injustificadament els nacionals estrangers el règim matrimonial dels quals estigui sotmès a legislació estrangera en subjectes de millor condició que els nacionals espanyols.

D'altra banda, el Govern es compromet a crear una unitat especial de col·laboració i suport als jutjats i tribunals i a la Fiscalia General de l'Estat per a la lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social, a avaluar anualment l'eficàcia i l'eficiència de totes les mesures, plans i instruments posats en marxa per al control i la lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social; així com a establir reglamentàriament un procediment de consulta telemàtica en l'àmbit del Sistema de Remissió Electrònica de Dades, per facilitar als empresaris principals la informació corresponent al compliment de les obligacions de Seguretat Social dels contractistes i subcontractistes.

Cal recordar, com a norma complementària d'aquesta Llei, l'aprovació d'una llei orgànica per la qual es modifica la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, per reforçar la lluita enfront dels delictes contra la Seguretat Social i contra els drets dels treballadors.

Article primer. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.*

L'apartat 2 de l'article 42 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, queda redactat de la manera següent:

«2. L'empresari principal, llevat que hagi transcorregut el termini abans assenyalat respecte de la Seguretat Social, i durant els tres anys següents a la finalització del seu encàrrec, ha de respondre solidàriament de les obligacions referides a la Seguretat Social contretes pels contractistes i subcontractistes durant el període de vigència de la contracta.

De les obligacions de naturalesa salarial contretes pels contractistes i subcontractistes amb els seus treballadors ha de respondre solidàriament durant l'any següent a la finalització de l'encàrrec.

No hi ha responsabilitat pels actes del contractista quan l'activitat contractada es refereixi exclusivament a la construcció o reparació que pugui contractar un cap de família respecte del seu habitatge, així com quan el propietari de l'obra o indústria no en contracti la realització per raó d'una activitat empresarial.»

Article segon. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

El text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 4 de l'article 31 queda redactat de la manera següent:

«4. Les actes de liquidació i les d'infracció que es refereixin als mateixos fets s'han de practicar simultàniament per la Inspecció de Treball i Seguretat Social. La competència i el procediment per a la seva resolució són els que assenyalen l'apartat 2 d'aquest article.

Les sancions per infraccions que proposen les esmentades actes d'infracció es redueixen automàticament al 50 per 100 de la seva quantia si l'infractor dóna la seva conformitat a la liquidació practicada ingressant el seu import en el termini que assenyalen l'apartat 3. Aquesta reducció automàtica només es pot aplicar en el cas que la quantia de la liquidació superi la de la sanció proposada inicialment.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf h) a l'article 230, amb la redacció següent:

«h) Comunicar, amb caràcter previ que es produeixin, les variacions fetes al calendari, o en l'horari inicialment previst per a cada un dels treballadors afectats, en els casos d'aplicació de mesures de suspensió de contractes o de reducció de jornada que preveu l'article 47 de l'Estatut dels treballadors.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional trenta-unena, que queda redactat de la manera següent:

«1. En el conveni especial a què es refereix l'article 51.9 de l'Estatut dels treballadors, les cotitzacions han d'abastar el període comprès entre la data en què es produeixi el cessament en el treball o, si s'escau, en què cessi l'obligació de cotitzar per extinció de la prestació per atur contributiu, i la data en què el treballador compleixi l'edat a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 161, en els termes que estableixen els apartats següents.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.*

La Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix un últim paràgraf a l'apartat 3.3 de l'article 5 de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, amb la redacció següent:

«3.3 Examinar en el centre de treball la documentació i els llibres de l'empresa amb transcendència en la verificació del compliment de la legislació de l'ordre social, com ara: llibres, registres, inclosos els programes informàtics i arxius en suport magnètic, declaracions oficials i comptabilitat; documents d'inscripció, afiliació, alta, baixa, justificants de l'abonament de quotes o prestacions de Seguretat Social; documents justificatius de retribucions; documents exigits en la normativa de prevenció de riscos laborals i qualssevol altres relacionats amb les matèries subjectes a inspecció. L'inspector està facultat per requerir la presentació d'aquesta documentació a les oficines públiques corresponents.

Quan els llibres, registres, documents o informació que l'obligat hagi de conservar en relació amb el compliment de les obligacions, pròpies o de tercers, que estableixen les normes de l'ordre social, així com qualsevol una altra dada, informe, antecedent o justificant amb transcendència per a la funció inspectora, es conservin en suport electrònic, s'ha de subministrar en aquest suport i en format tractable, llegible i compatible amb els d'ús generalitzat en el moment en què es dugui a terme l'actuació inspectora, quan així es requereixi.»

Dos. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Auxili i col·laboració amb la Inspecció de Treball i Seguretat Social.*

1. Les autoritats, sigui quina sigui la seva naturalesa, els titulars dels òrgans de l'Administració General de l'Estat, de les administracions de les comunitats autònomes i de les entitats locals; els organismes autònoms i les entitats públiques empresarials; les cambres i corporacions, col·legis i associacions professionals; les altres entitats públiques, i els qui, en general, exerceixin funcions públiques, estan obligats a subministrar a la Inspecció de Treball i Seguretat Social totes les dades, informes i antecedents amb transcendència en l'àmbit de les seves competències, així com a prestar-li la col·laboració que els sigui sol·licitada per a l'exercici de la funció inspectora.

2. El Consell General del Notariat ha de subministrar a la Inspecció de Treball i Seguretat Social, de forma telemàtica, la informació continguda en l'índex únic informatitzat que regula l'article 17 de la Llei del notariat que tingui transcendència en l'exercici de la funció inspectora.

3. L'Administració tributària ha de cedir les seves dades i antecedents a la Inspecció de Treball i Seguretat Social en els termes que estableix l'apartat c) del número 1 de l'article 95 de la Llei general tributària. Així mateix, les entitats gestores i col·laboradores i els serveis comuns de la Seguretat Social han de prestar la seva col·laboració a la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i li han de facilitar, quan els siguin sol·licitades, les informacions, antecedents i dades amb rellevància en l'exercici de la funció inspectora, fins i tot els de caràcter personal objecte de tractament automatitzat sense necessitat de consentiment de l'afectat. Les Inspeccions Tributària i de Treball i Seguretat Social han d'establir programes de correspondència mútua i de coordinació per al compliment dels seus fins.

4. Les mutualitats de previsió social han de col·laborar i subministrar a la Inspecció de Treball i Seguretat Social les dades i informes que siguin necessaris per al desenvolupament adequat de l'activitat de la Inspecció, pel que fa a la seva

condició d'entitat alternativa al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.

5. Les obligacions d'auxili i col·laboració que estableixen els números anteriors només tenen les limitacions legalment establertes referents a la intimitat de la persona, al secret de la correspondència, o de les informacions subministrades a les administracions públiques amb finalitat exclusivament estadística.

6. Les forces i cossos de seguretat competents estan obligats a l'auxili i la col·laboració amb la Inspecció de Treball i Seguretat Social en l'exercici de les seves funcions, a través dels comandaments designats a aquest efecte per l'autoritat corresponent.

7. Els jutjats i tribunals han de facilitar a la Inspecció de Treball i Seguretat Social, d'ofici o a petició d'aquesta, les dades de transcendència per a la funció inspectora que es desprenguin de les actuacions de què coneguin i que no estiguin afectades pel secret sumarial.

8. Les comunicacions de dades de caràcter personal a la Inspecció de Treball i Seguretat Social a què es refereix aquest article no necessiten el consentiment de l'interessat ni requereixen la informació que preveu l'apartat 4 de l'article 5 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal. Les dades transmeses únicament s'han d'utilitzar per a l'exercici de les competències legalment atribuïdes a la Inspecció de Treball i Seguretat Social.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 14 queda redactat en els termes següents:

«2. Quan iniciada la visita d'inspecció no sigui possible la seva prossecució i finalització perquè el subjecte inspeccionat no aporta els antecedents o els documents sol·licitats, l'actuació ha de prosseguir en virtut de requeriment per a la seva aportació en la forma que indica l'apartat anterior. Les actuacions de comprovació no s'han de dilatar per un espai de més de nou mesos llevat que la dilació sigui imputable al subjecte inspeccionat o a les persones dependents d'aquest. No obstant això, es pot ampliar, amb l'abast i requisits establerts reglamentàriament, per un altre període que no pot excedir els nou mesos, quan concorrin les circumstàncies següents:

a) Quan les activitats d'inspecció revesteixin una dificultat i complexitat especials. S'entén que es produeix atenent el volum d'operacions de la persona o de l'entitat, per la dispersió geogràfica de les seves activitats, i en els altres casos que indiqui una norma reglamentària.

b) Quan en el transcurs d'aquestes es descobreixi que el subjecte inspeccionat ha obstruït o ocultat a l'òrgan inspector alguna de les seves activitats o de les persones que les desenvolupin.

c) Quan l'actuació inspectora requereixi cooperació administrativa internacional.

Així mateix, no es poden interrompre per més de cinc mesos, llevat que la interrupció sigui causada pel subjecte inspeccionat o persones que en depenen. Les comprovacions efectuades en una actuació inspectora tenen el caràcter d'antecedent per a les successives.

Per al còmput dels terminis que assenyalava aquest article, en cap cas es considera inclòs el temps transcorregut durant el termini concedit al subjecte obligat en els casos que es formulin requeriments de correcció d'incompliments previs per part de l'òrgan inspector.»

Quatre. S'afegeix una nova disposició addicional vuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vuitena. *Tauler d'edictes de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.*

1. En els casos que preveu l'article 59.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, quan no s'hagi pogut practicar la notificació dels actes administratius, en els casos en què sigui competent per fer-ho la Inspecció de Treball i Seguretat Social, aquesta notificació s'ha de fer, exclusivament, per mitjà d'un anunci en el tauler d'edictes de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Les comunitats autònomes en què s'hagi produït el traspàs de funcions i serveis en matèria de funció pública inspectora, poden efectuar la publicació dels actes administratius la notificació dels quals els correspongui a través dels seus propis taulers edictals.

Transcorregut el període de vint dies naturals des que la notificació s'hagi publicat en el tauler d'edictes de la Inspecció de Treball i Seguretat Social s'entén que aquesta ha estat practicada, i es dóna per complert el tràmit esmentat i es continua amb el procediment, o s'inicia, si s'escau, el termini per interposar el recurs que escaigui.

2. La pràctica de la notificació en el tauler d'edictes de la Inspecció de Treball i Seguretat Social s'ha de fer en els termes que es determinin per ordre del titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

3. El funcionament, la gestió i la publicació en el tauler d'edictes de la Inspecció de Treball i Seguretat Social s'ha de fer amb plena submissió al que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i de conformitat amb els requisits que exigeix la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.»

Article quart. *Modificació del text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.*

El text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 3 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«3. L'incompliment en matèria d'integració laboral de persones amb discapacitat de l'obligació legal de reserva de llocs de treball per a persones amb discapacitat, o de l'aplicació de les seves mesures alternatives de caràcter excepcional.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 16 queda redactat de la manera següent:

«2. Sol·licitar dades de caràcter personal en els processos de selecció o establir condicions, mitjançant la publicitat, la difusió o per qualsevol altre mitjà, que constitueixin discriminacions per a l'accés al treball per motius de sexe, origen, inclòs el racial o ètnic, edat, estat civil, discapacitat, religió o conviccions, opinió política, orientació sexual, afiliació sindical, condició social i llengua dins de l'Estat.»

Tres. Els apartats 4 i 5 de l'article 21 queden redactats de la manera següent:

«4. No facilitar o comunicar fora de termini a les entitats corresponents les dades, les certificacions i les declaracions que estiguin obligats a proporcionar, o ometre-les, o consignar-les de manera inexacta.

5. No comunicar a l'entitat corresponent qualsevol canvi en els documents d'associació o d'adhesió per a la cobertura de les contingències d'accidents de treball i malalties professionals, o si s'escau, per a les contingències comunes.»

Quatre. L'article 22 queda redactat de la manera següent:

«Article 22. *Infraccions greus.*

Es consideren infraccions greus les següents:

1. Iniciar l'activitat sense haver sol·licitat la seva inscripció a la Seguretat Social; no comunicar l'obertura i la cessació d'activitat dels centres de treball a efectes de la seva identificació; i les variacions de dades o altres obligacions establertes reglamentàriament en matèria d'inscripció d'empreses i identificació de centres de treball o la seva no transmissió pels obligats o acollits a la utilització de sistemes de presentació per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics.

2. No sol·licitar l'afiliació inicial o l'alta dels treballadors que ingressin al seu servei, o sol·licitar-la, com a conseqüència d'una actuació inspectora, fora del termini establert. A aquests efectes es considera una infracció per cada un dels treballadors afectats.

3. No ingressar, en la forma i els terminis reglamentaris, les quotes corresponents que per tots els conceptes recapta la Tresoreria General de la Seguretat Social o no efectuar l'ingrés en la quantia deguda, havent presentat els documents de cotització, sempre que la manca d'ingrés no obeeixi a una declaració concursal de l'empresa, ni a un cas de força major, ni s'hagi sol·licitat un ajornament per al pagament de les quotes amb caràcter previ a l'inici de l'actuació inspectora, llevat que hagi recaigut una resolució denegatòria.

4. Incomplir les obligacions econòmiques derivades de la seva col·laboració obligatòria en la gestió de la Seguretat Social.

5. Formalitzar la protecció per accidents de treball i malalties professionals, i si s'escau, de la incapacitat temporal del personal al seu servei, així com els treballadors autònoms la protecció per cessament d'activitat en una entitat diferent de la que correspongui legalment.

6. No lliurar al treballador dins del termini i en la forma escaients tots els documents que siguin necessaris per sol·licitar i tramitar qualsevol prestacions, inclòs el certificat d'empresa, o la no transmissió d'aquest certificat, en el cas de subjectes obligats o acollits a la utilització de sistemes de presentació per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics, de conformitat amb el procediment establert.

7. No sol·licitar els treballadors per compte propi, dins del termini i en la forma escaients, la seva afiliació inicial o alta en el règim especial corresponent de la Seguretat Social quan l'omissió generi impagament de la cotització que correspongui.

8. No abonar a les entitats corresponents les prestacions satisfetes per aquestes als treballadors quan l'empresa hagi estat declarada responsable de l'obligació.

9. Obtenir o gaudir indegudament de qualsevol tipus de reduccions, bonificacions o incentius en relació amb l'import de les quotes socials que correspongui, i s'entén produïda una infracció per cada treballador afectat, llevat que es tracti de bonificacions de formació professional per a l'ocupació i reduccions de les cotitzacions per contingències professionals a les empreses que hagin contribuït especialment a la disminució i la prevenció de la sinistralitat laboral, i en aquest cas s'entén produïda una infracció per empresa.

10. La sol·licitud d'afiliació o de l'alta dels treballadors que ingressin al seu servei fora del termini establert a aquest efecte, quan no hi hagi una actuació inspectora, o la seva no transmissió pels obligats o acollits a la utilització de sistemes de presentació per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics.

11. No comprovar pels empresaris que contractin o subcontractin amb altres la realització d'obres o serveis corresponents a la pròpia activitat d'aquells o que es prestin de forma continuada en els seus centres de treball, amb caràcter previ a l'inici de la prestació de l'activitat contractada o subcontractada, l'afiliació o alta en la Seguretat Social de cada un dels treballadors que aquests hi ocupin durant el període d'execució de la contracta o subcontracta; es considera una infracció per cada un dels treballadors afectats.

12. No procedir dins el termini reglamentari a l'alta i la cotització pels salaris de tramitació i per les vacances meritedes i no gaudides abans de l'extinció de la relació laboral. A aquests efectes es considera una infracció per cada un dels treballadors afectats.

13. L'incompliment de l'obligació de comunicar a l'entitat gestora de la prestació per desocupació, amb antelació que es produeixi, les variacions que s'originin sobre el calendari inicialment disposat, en relació amb la concreció i la individualització per treballador dels dies de suspensió o reducció de jornada, així com en aquest últim cas, l'horari de treball afectat per la reducció.

14. Donar ocupació, havent comunicat l'alta en la Seguretat Social, a treballadors, sol·licitants o beneficiaris de pensions o altres prestacions periòdiques de Seguretat Social, el gaudi de les quals sigui incompatible amb el treball per compte d'altri.»

Cinc. L'article 23 queda redactat de la manera següent:

«Article 23. *Infraccions molt greus.*

1. Són infraccions molt greus:

a) Donar ocupació com a treballadors a beneficiaris o sol·licitants de pensions o altres prestacions periòdiques de la Seguretat Social, el gaudi de les quals sigui incompatible amb el treball per compte d'altri, quan no se'ls hagi donat d'alta en la Seguretat Social amb caràcter previ a l'inici de la seva activitat.

b) No ingressar, en el termini i formes reglamentaris, les quotes corresponents que per tots els conceptes recapta la Tresoreria General de la Seguretat Social, i no haver presentat els documents de cotització ni utilitzat els sistemes de presentació per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics.

c) El falsejament de documents perquè els treballadors obtinguin o gaudeixin de prestacions fraudulentament, així com la connivència amb els treballadors o amb els altres beneficiaris per obtenir prestacions indegudes o superiors a les que siguin procedents en cada cas, o per eludir el compliment de les obligacions que correspongui a qualsevol d'ells en matèria de prestacions.

d) Pactar amb els treballadors de manera individual o col·lectiva l'obligació per part d'ells de pagar totalment o parcialment la prima o la part de quotes a càrrec de l'empresari, o bé la seva renúncia als drets que els confereix el sistema de la Seguretat Social.

e) Incrementar indegudament la base de cotització del treballador de manera que provoqui un augment en les prestacions que siguin procedents, així com la simulació de la contractació laboral per a l'obtenció indeguda de prestacions.

f) Efectuar declaracions o consignar dades falses o inexactes en els documents de cotització, o en qualsevol altre document, que ocasionin deduccions o compensacions fraudulentament en les quotes a satisfer a la Seguretat Social, o incentius relacionats amb aquestes.

g) No facilitar a l'organisme públic corresponent, dins del termini i en la forma escaients, les dades identificatives de titulars de prestacions socials econòmiques, així com, en la mesura en què determinin o condicionin el dret a percebre-les, les dels beneficiaris, cònjuges i altres membres de la unitat familiar, o les dels seus imports, classe de les prestacions i data d'efectes de la seva concessió.

h) El falsejament de documents per a l'obtenció o gaudi fraudulents de bonificacions en matèria de formació contínua.

i) Incomplir l'obligació de subscriure el conveni especial en els casos que estableix l'article 51.9 de l'Estatut dels treballadors.

j) Donar ocupació als treballadors afectats per la suspensió de contractes o reducció de jornada, en el període d'aplicació de les mesures de suspensió de contractes o en l'horari de reducció de jornada comunicat a l'autoritat laboral o a l'entitat gestora de les prestacions per desocupació, si s'escau.

k) Retenir indegudament, i no ingressar-la dins de termini, la part de quota de Seguretat Social descomptada als seus treballadors o efectuar descomptes superiors als legalment establerts, i no ingressar-los en el termini reglamentari.

2. En el cas d'infraccions molt greus, s'entén que l'empresari incorre en una infracció per cada un dels treballadors que hagin sol·licitat, obtingut o gaudeixin fraudulentament de les prestacions de Seguretat Social.

En les infraccions que assenyalen els paràgrafs a), c) i e) de l'apartat anterior l'empresari ha de respondre solidàriament de la devolució de les quantitats percebudes indegudament pel treballador.

Els empresaris que contractin o subcontractin la realització d'obres o serveis corresponents a l'activitat pròpia, han de respondre solidàriament de les infraccions a què es refereix l'apartat 1.a) anterior, comeses per l'empresari contractista o subcontractista durant tot el període de vigència de la contracta.

3. Les infraccions d'aquest article, a més de les sancions que corresponguin per aplicació del capítol VI, donen lloc a les sancions accessòries que preveu l'article 46 d'aquesta Llei.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 26, que queda redactat de la manera següent:

«2. Compatibilitzar la sol·licitud o la percepció de prestacions o subsidi per desocupació, així com la prestació per cessament d'activitat dels treballadors autònoms amb el treball per compte propi o aliè, excepte en el cas del treball a temps parcial en els termes que preveu la normativa corresponent.»

Set. S'introdueix un segon paràgraf en l'apartat 2 de l'article 39, que queda redactat de la manera següent:

«2. Qualificades les infraccions, en la forma que disposa aquesta Llei, les sancions es graduen en consideració a la negligència i la intencionalitat del subjecte infractor, el frau o la connivència, l'incompliment dels advertiments previs i requeriments de la Inspecció, la xifra de negocis de l'empresa, el nombre de treballadors o de beneficiaris afectats, si s'escau, el perjudici causat i la quantitat defraudada, com a circumstàncies que puguin agreujar o atenuar la graduació a aplicar a la infracció comesa.

Sense perjudici de l'anterior, quan es tracti d'infraccions tipificades en els articles 22.3 i 23.1.b), la sanció s'ha d'imposar en grau mínim quan la quantia no ingressada, incloent recàrrecs i interessos, no superi els 10.000 euros, en grau mitjà quan la quantia esmentada estigui compresa entre 10.001 i 25.000 euros, i en grau màxim quan sigui superior als 25.000 euros.

No obstant el que preveu l'article 41 d'aquesta Llei, en el supòsit de la infracció que tipifica l'article 15.3, la sanció s'ha d'imposar en el seu grau màxim quan, en els dos anys anteriors a la data de la comissió de la infracció, el subjecte responsable ja hagi estat sancionat en ferm per incompliment de l'obligació legal de reserva de llocs de treball per a persones amb discapacitat o de l'aplicació de les seves mesures alternatives de caràcter excepcional.»

Vuit. S'afegeix un últim paràgraf a l'apartat 1.d) i 1.e) i es modifica l'apartat 3 de l'article 40, que queden redactats de la manera següent:

«1.d) Les infraccions que assenyalen els articles 22.3, 23.1.b) i 23.1.k) se sancionen:

1. La infracció greu de l'article 22.3 se sanciona amb la multa següent: en el grau mínim, amb una multa del 50 al 65% de l'import de les quotes de Seguretat Social i altres conceptes de recaptació conjunta no ingressats, incloent recàrrecs, interessos i costes; en el grau mitjà, amb una multa del 65,01 al 80%; i en el grau màxim, amb una multa del 80,01 al 100%.

2. La infracció molt greu de l'article 23.1.b) se sanciona amb la multa següent: en el grau mínim, amb una multa del 100,01 al 115% de l'import de les quotes de Seguretat Social i altres conceptes de recaptació conjunta no ingressats, incloent recàrrecs, interessos i costes; en el grau mitjà, amb una multa del 115,01 al 130%; i en el grau màxim, amb una multa del 130,01 al 150%.

3. La infracció molt greu de l'article 23.1.k) se sanciona amb la multa següent: en el grau mínim, amb una multa del 100,01 al 115% de l'import de les quotes de Seguretat Social no ingressades i descomptades als treballadors o de l'excés del descompte previst legalment, incloent recàrrecs, interessos i costes; en el grau mitjà, amb una multa del 115,01 al 130%; i en el grau màxim, amb una multa del 130,01 al 150%.

1.e) Les infraccions que assenyalen els articles 22.2 i 23.1.a) se sancionen:

1. La infracció greu de l'article 22.2 se sanciona amb la multa següent: en el grau mínim, de 3.126 a 6.250 euros; en el grau mitjà, de 6.251 a 8.000 euros i, en el grau màxim, de 8.001 a 10.000 euros.

2. La infracció molt greu de l'article 23.1.a) se sanciona amb la multa següent: en el grau mínim, de 10.001 a 25.000 euros; en el grau mitjà, de 25.001 a 100.005 euros i, en el grau màxim, de 100.006 a 187.515 euros.

No obstant això, quan en ocasió d'una mateixa actuació d'inspecció es detectin diverses infraccions de les que preveu aquest apartat, la sanció que si s'escau es proposi per a cada una d'aquestes, graduada d'acord amb els criteris que conté l'article 39.2 procedents, s'ha d'incrementar en:

- Un 20% en cada infracció quan es tracti de dos treballadors, beneficiaris o sol·licitants.
- Un 30% en cada infracció quan es tracti de tres treballadors, beneficiaris o sol·licitants.
- Un 40% en cada infracció quan es tracti de quatre treballadors, beneficiaris o sol·licitants.
- Un 50% en cada infracció quan es tracti de cinc o més treballadors, beneficiaris o sol·licitants.

En cap cas, la quantia corresponent a la infracció que preveu l'article 22.2 pot excedir els 10.000 euros, ni la que preveu l'article 23.1.a) pot excedir els 187.515 euros per a cada una de les infraccions.

3. Les sancions en matèria de Seguretat Social quan derivin d'actes d'infracció i liquidació que es refereixin als mateixos fets i es practiquin simultàniament, es redueixen automàticament al 50 per 100 de la quantia si el subjecte infractor manifesta la seva conformitat amb la liquidació practicada, i n'ingressa l'import en el termini procedent. Aquesta reducció automàtica només es pot aplicar en el supòsit que la quantia de la liquidació superi la de la sanció proposada inicialment.»

Nou. L'article 46 queda redactat de la manera següent:

«Article 46. *Sancions accessòries als empresaris.*

1. Sense perjudici de les sancions a què es refereix l'article 40.1 i, i a excepció del que estableix l'article 46 bis d'aquesta Llei, els empresaris que hagin comès la infracció greu que preveu l'article 15.3 o les infraccions molt greus que tipifiquen els articles 16 i 23 d'aquesta Llei, en matèria d'ocupació i de protecció per desocupació:

a) Perden, automàticament, i de manera proporcional al nombre de treballadors afectats per la infracció, les ajudes, les bonificacions i, en general, els beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació, amb efectes des de la data en què s'hagi comès la infracció.

La pèrdua d'aquestes ajudes, bonificacions i beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació afecta els de quantia més gran, amb preferència sobre els de quantia menor en el moment de la comissió de la infracció. Aquest criteri ha de constar necessàriament a l'acta d'infracció, de forma motivada.

b) Poden ser exclosos de l'accés a aquests beneficis per un període màxim de dos anys, amb efectes des de la data de la resolució que imposi la sanció.

c) En els casos que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 16, queden obligats, en tot cas, a la devolució de les quantitats obtingudes indegudament i les no aplicades o aplicades incorrectament.

2. Quan la conducta de l'empresari doni lloc a l'aplicació del tipus que preveu l'article 22.2, amb independència del nombre de treballadors afectats, s'apliquen les mesures que preveuen les lletres a) i b) de l'apartat anterior, si bé el termini d'exclusió que preveu la lletra b) pot ser d'un any.

En cas de reiteració de la conducta tipificada a l'article 22.2, el termini d'exclusió es pot ampliar a dos anys. Es produeix la reiteració quan entre la comissió de la infracció esmentada i l'anterior no hagin transcorregut més de 365 dies. A aquests efectes, no té la consideració de reiteració la conducta empresarial que doni lloc a una pluralitat d'infraccions ja que afecta simultàniament més d'un treballador.

3. Com a criteris de graduació s'apliquen els que conté a l'article 39.2 d'aquesta Llei.»

Deu. L'article 46 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 46 bis. *Responsabilitats empresarials específiques.*

1. Els empresaris que hagin comès les infraccions molt greus que tipifiquen els apartats 12, 13 i 13 bis) de l'article 8 i l'apartat 2 de l'article 16 d'aquesta Llei són sancionats, sense perjudici del que estableix l'apartat 1 de l'article 40, amb les següents sancions accessòries:

a) Perden, automàticament, i de forma proporcional al nombre de treballadors afectats per la infracció, les ajudes, les bonificacions i, en general, els beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació, amb efectes des de la data en què s'hagi comès la infracció.

La pèrdua d'aquestes ajudes, les bonificacions i beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació afecta els de quantia més gran, amb preferència sobre els de quantia menor en el moment de la comissió de la infracció. Aquest criteri ha de constar necessàriament a l'acta d'infracció de forma motivada.

b) Poden ser exclosos de l'accés a aquests beneficis per un període de sis mesos a dos anys en els casos que preveu l'apartat anterior, amb efectes des de la data de la resolució que imposi la sanció.

2. No obstant l'anterior, en el cas de les infraccions molt greus que tipifiquen l'apartat 12 de l'article 8 i l'apartat 2 de l'article 16 d'aquesta Llei referides als

supòsits de discriminació directa o indirecta per raó de sexe, les sancions accessòries a què es refereix l'apartat anterior poden ser substituïdes per l'elaboració i l'aplicació d'un pla d'igualtat a l'empresa, i sempre que l'empresa no estigui obligada a l'elaboració del pla esmentat en virtut de norma legal, reglamentària o convencional, o decisió administrativa, si així ho determina l'autoritat laboral competent amb la sol·licitud prèvia de l'empresa i l'informe preceptiu de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, i amb la suspensió del termini de prescripció de les esmentades sancions accessòries.

En el cas que no s'elabori o no s'apliqui el pla d'igualtat o es faci incomplint manifestament els termes que estableix la resolució de l'autoritat laboral, aquesta, a proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, sense perjudici de la imposició de la sanció que correspongui per la comissió de la infracció tipificada a l'apartat 17 de l'article 8, deixa sense efecte la substitució de les sancions accessòries, que s'apliquen de la manera següent:

a) Pèrdua automàtica, i de forma proporcional al nombre de treballadors afectats per la infracció, de les ajudes, les bonificacions i els beneficis a què es refereix la lletra a) de l'apartat anterior, amb efectes des de la data en què s'hagi comès la infracció.

La pèrdua d'aquestes ajudes, bonificacions i beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació afecta els de quantia més gran, amb preferència sobre els de quantia menor en el moment de la comissió de la infracció. Aquest criteri ha de constar necessàriament a l'acta d'infracció de forma motivada.

b) Exclusió de l'accés a aquests beneficis per un període de sis mesos a dos anys, a comptar de la data de la resolució de l'autoritat laboral per la qual s'acorda deixar sense efecte la suspensió i aplicar les sancions accessòries.

3. Com a criteris de graduació s'apliquen els que conté l'article 39.2 d'aquesta Llei.»

Onze. Els paràgrafs a) i c) de l'apartat 1 de l'article 47 queden redactats de la manera següent:

«1. En el cas dels sol·licitants i beneficiaris de pensions o prestacions de Seguretat Social, incloses les de desocupació i la prestació per cessament d'activitat dels treballadors autònoms, les infraccions se sancionen:

a) Les lleus amb pèrdua de pensió o prestació durant un mes. En el cas de les prestacions per desocupació de nivell contributiu o assistencial, les infraccions lleus tipificades en els apartats 2 i 3 de l'article 24 se sancionen d'acord amb l'escala següent:

- 1a infracció. Pèrdua d'1 mes de prestacions.
- 2a infracció. Pèrdua de 3 mesos de prestacions.
- 3a infracció. Pèrdua de 6 mesos de prestacions.
- 4a infracció. Extinció de prestacions.

En el cas de la prestació per cessament d'activitat dels treballadors autònoms, la infracció lleu de l'article 24.3 se sanciona d'acord amb l'escala següent:

- 1a infracció. Pèrdua de 15 dies de prestació.
- 2a infracció. Pèrdua d'1 mes i 15 dies de prestació.
- 3a infracció. Pèrdua de 3 mesos de prestació.
- 4a infracció. Extinció de la prestació.

S'apliquen aquestes escales a partir de la primera infracció i quan entre la comissió d'una infracció lleu i l'anterior no hagin transcorregut més dels 365 dies que estableix l'article 41.1 d'aquesta Llei, amb independència del tipus d'infracció.

c) Les molt greus, amb pèrdua de la pensió o prestació durant un període de sis mesos o amb extinció de la prestació o el subsidi d'atur, o de la prestació per cessació d'activitat del treballador autònom.

Igualment, se'ls pot excloure del dret a percebre qualsevol prestació econòmica i, si s'escau, ajuda de foment d'ocupació durant un any, així com del dret a participar durant aquest període en formació professional per a l'ocupació.»

Dotze. L'apartat 1 de l'article 48 queda redactat de la manera següent:

«1. La competència per sancionar les infraccions en l'ordre social, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, correspon, a proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, a l'autoritat competent en l'àmbit provincial, fins a 31.000 euros; al director general competent, fins a 62.500 euros; al titular del ministeri competent en matèria d'Ocupació i Seguretat Social fins a 125.000 euros i al Consell de Ministres, a proposta del d'Ocupació i Seguretat Social, a partir de 125.001 euros.»

Article cinquè. *Modificació del Reial decret llei 5/2011, de 29 d'abril, de mesures per a la regularització i control de l'ocupació no declarada i el foment de la rehabilitació d'habitatges.*

L'apartat 1 de l'article 5 del Reial decret llei 5/2011, de 29 d'abril, de mesures per a la regularització i control de l'ocupació no declarada i el foment de la rehabilitació d'habitatges, queda redactat de la manera següent:

«1. Sense perjudici del que preveu l'article 42 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, els empresaris que contractin o subcontractin amb altres la realització d'obres o serveis corresponents a l'activitat pròpia d'aquells o que es prestin de forma continuada en els seus centres de treball han de comprovar, amb caràcter previ a l'inici de la prestació de l'activitat contractada o subcontractada, l'afiliació i alta en la Seguretat Social de cada un dels treballadors que aquests hi ocupin durant el període d'execució de la contracta o subcontracta.

Disposició addicional única. *Avaluació de les mesures de lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social.*

El Govern, amb la consulta prèvia a les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, i tenint en compte el que preveu el Pla de lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social 2012-2013 i totes les actuacions que permetin el control de conductes que infringeixin els drets dels treballadors, incloses les que incorrin en pràctiques delictives, ha de procedir anualment a l'avaluació de l'eficàcia i l'eficiència de totes les mesures, plans i instruments posats en marxa per al control i la lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social, amb la finalitat de tenir un diagnòstic que permeti corregir i orientar les noves actuacions a emprendre.

El Govern, en el termini de sis mesos des del 31 de desembre de 2013, ha de presentar els resultats d'aquesta avaluació al Congrés dels Diputats.

Disposició transitòria primera. *Règim aplicable a les actuacions inspectores.*

Tant les actuacions d'inspecció com els procediments sancionadors iniciats amb anterioritat a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei es regeixen per la normativa vigent en el moment de l'inici de cada un d'aquests.

Disposició transitòria segona. *Notificacions electròniques a través del tauler d'edictes de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.*

El que disposa l'apartat quatre de l'article 3 d'aquesta Llei no és aplicable fins que no entri en vigor l'ordre que desplegui la pràctica de la notificació en el tauler d'edictes de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Disposició derogatòria única. *Abast de la derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que contradiguin o s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Modificació del Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions en l'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig.*

El Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions en l'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 1.a) de l'article 4 queda redactat de la manera següent:

«1. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i dels organismes públics vinculats o que en depenen, les infraccions són sancionades pels òrgans als quals s'hagi atribuït la competència sancionadora normativament. El procediment sancionador s'inicia a proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, o bé, quan es tracti d'infraccions lleus i greus de sol·licitants o beneficiaris de prestacions, com a resultat de les dades o antecedents que estan en poder de l'entitat o òrgan gestor de la prestació.

En l'àmbit provincial, la competència per sancionar correspon als òrgans següents:

a) En el cas de les infraccions en matèria de Seguretat Social que regula la secció primera del capítol III del text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, les actes de les quals no concorrin amb actes de liquidació, la imposició de la sanció correspon a:

1r La Direcció Provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social en el cas de les infraccions lleus que assenyalen els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 21, les greus que preveuen els apartats 1, 2, 3, 5, 7 i 10 de l'article 22 en el cas de reduccions de quotes de la Seguretat Social, i les molt greus que preveuen les lletres b), d), f) i k) de l'article 23.1.

2n La Direcció Provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, de l'Institut Social de la Marina en els casos qualificats com a infracció lleu a l'apartat 4 i 6 de l'article 21, com a infracció greu als apartats 4, 6, 8 i 9 de l'article 22, i com a infracció molt greu a les lletres a), c), e) i g) de l'article 23.1

Correspon la imposició de la sanció a la Direcció Provincial del Servei Públic d'Ocupació Estatal o, si s'escau, de l'Institut Social de la Marina, quan la sanció afecti prestacions per desocupació, en els casos que preveuen l'apartat 4 de l'article 21, els apartats 4, 6, 8 i 9 de l'article 22 i les lletres a), c) e) i g) de l'article 23.1.

3r La Direcció Provincial del Servei Públic d'Ocupació Estatal, en el cas previst com a infracció greu a l'article 22.10 quan es tracti de bonificacions i com a infracció molt greu a la lletra h) de l'article 23.1.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 8 queda redactat de la manera següent:

«2. Aquestes actuacions de comprovació no s'han de dilatar per un espai de més de nou mesos llevat que la dilació sigui imputable al subjecte inspeccionat o a les persones que en depenen. No obstant això, es pot ampliar per un altre període que no pot excedir els nou mesos, quan concorrin les circumstàncies següents:

a) Quan les activitats d'inspecció revesteixin una dificultat i complexitat especials. S'entén que es produeix atenent el volum d'operacions del subjecte obligat, per la dispersió geogràfica de les seves activitats, i en els altres casos que indiqui una norma reglamentària.

b) Quan en el transcurs d'aquestes es descobreixi que el subjecte inspeccionat ha obstruït o ocultat a l'òrgan inspector alguna de les seves activitats o de les persones que les desenvolupin.

c) Quan l'actuació inspectora requereixi cooperació administrativa internacional.

Així mateix, no es poden interrompre per més de cinc mesos, llevat que la interrupció sigui causada pel subjecte inspeccionat o persones que en depenen.

Per al còmput dels terminis que assenyala aquest article, en cap cas es considera inclòs el temps transcorregut durant el termini concedit al subjecte obligat en els casos que es formulin requeriments de correcció d'incompliments previs per part de l'òrgan inspector.

Si s'incompleixen els terminis a què es refereixen els paràgrafs anteriors, no s'interromp el còmput de la prescripció i decau la possibilitat d'estendre acta d'infracció o de liquidació, com a conseqüència d'aquestes actuacions prèvies, sense perjudici de la responsabilitat eventual en què hagin pogut incórrer els funcionaris actuants.

No obstant això, en els casos esmentats anteriorment, i sempre que no ho impedeixi la prescripció, la Inspecció de Treball i Seguretat Social pot promoure noves actuacions de comprovació referents als mateixos fets i estendre, si s'escau, les actes corresponents. Les comprovacions efectuades en les actuacions inspectores prèvies caducades tenen el caràcter d'antecedent per a les successives, i s'ha de fer constar formalment aquesta incidència.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 34 queda redactat de la manera següent:

«2. Si el subjecte infractor dona la seva conformitat a la liquidació practicada, mitjançant l'ingrés del seu import en el termini que estableix l'article 31.3 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, i, si s'escau, en el que assenyala l'article 33.1, paràgraf tercer, d'aquest Reglament, les sancions per infracció pels mateixos fets es redueixen automàticament al 50 per 100 de la seva quantia. Aquesta reducció automàtica només es pot aplicar en el cas que la quantia de la liquidació superi la de la sanció proposada inicialment.»

Disposició final segona. *Modificació del Reglament d'organització i funcionament de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 138/2000, de 4 de febrer.*

Es modifica l'article 17 del Reglament d'organització i funcionament de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 138/2000, de 4 de febrer, que queda redactat de la manera següent:

«Article 17. *Durada de les actuacions.*

1. Les actuacions de comprovació de la Inspecció de Treball i Seguretat Social a un mateix subjecte no es poden dilatar per un temps superior a nou mesos continuats, llevat que la dilació sigui imputable al subjecte inspeccionat o a les

persones que en depenen. No obstant això, es pot ampliar, amb l'abast i els requisits que s'indiquen a posteriori, per un altre període que no pot excedir els nou mesos, quan concorrin les circumstàncies següents:

- a) Quan les activitats d'inspecció revesteixin una dificultat i complexitat especials. S'entén que es produeix atenent el volum d'operacions de la persona o de l'entitat o per la dispersió geogràfica de les seves activitats.
- b) Quan en el transcurs d'aquestes es descobreixi que el subjecte inspeccionat ha obstruït o ocultat a l'òrgan inspector alguna de les seves activitats o de les persones que les desenvolupin.
- c) Quan l'actuació inspectora requereixi cooperació administrativa internacional.

Tot això de conformitat amb l'article 14 de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Per a l'ampliació del termini d'actuacions inspectores, d'acord amb l'article 14.2.a) de la Llei 42/1997, s'entenen com a supòsits de dificultat i complexitat especials:

- 1) Quan pel volum de documentació a analitzar, i el nombre de les persones que han de ser investigades o entrevistades així ho requereixin.
- 2) Quan s'estigui davant d'un grup d'empreses vinculades entre si i sigui necessari realitzar actuacions sobre les diverses empreses que componen l'esmentat grup o estructura empresarial, o davant casos de successió d'empresa.
- 3) Quan es tracti de fets, actes, elements, activitats, explotacions i altres circumstàncies que es portin a terme fora del territori on radiqui l'òrgan actuant, i li exigeixin la realització d'actuacions de comprovació fora de l'esmentat àmbit territorial.
- 4) Per l'incompliment de les obligacions laborals, fiscals, comptables, registrals o de seguretat social, o per la desaparició o manca dels llibres o registres que suposin una dificultat de comprovació i investigació més gran.
- 5) Quan es portin a terme actuacions i investigacions als subjectes responsables d'obligacions laborals o de seguretat social basades en la seva possible intervenció en xarxes, trames o actuacions tendents a la defraudació al Sistema de la Seguretat Social, per tal d'obtenir bonificacions, subvencions, prestacions així com a la simulació de la relació laboral o l'obtenció fraudulenta d'autoritzacions de residència i treball d'estrangers no comunitaris.
- 6) Quan en la comprovació es constati la presència d'empreses que estan vinculades entre si i que participin en la producció, execució o distribució d'un determinat bé o servei, tenint en compte que l'actuació inspectora s'adreça a la comprovació de les diferents fases que intervenen en la producció, execució o distribució.

En l'ampliació del termini del supòsit que preveu l'article 14.2.b) de la Llei 42/1997, s'entén que el subjecte inspeccionat ha obstruït o ocultat a l'òrgan inspector alguna de les seves activitats o de les persones que les desenvolupin, en el supòsit que no s'hagin declarat a l'Administració laboral o de la Seguretat Social competent o que aquestes siguin diferents de les declarades per aquell.

2. En cas que es consideri que concorre alguna circumstància que justifiqui l'ampliació de la durada de l'actuació inspectora prèvia al procediment sancionador o liquidador, és el director de la Direcció Especial d'Inspecció adscrita a l'Autoritat Central, si s'escau, o el director territorial de la Inspecció de Treball i Seguretat Social o el cap de la Inspecció Provincial de Treball i Seguretat Social, o l'equivalent a les comunitats autònomes que hagin rebut un traspàs de funcions i serveis en matèria de funció pública inspectora, un cop hagin transcorregut quatre mesos des de l'inici de les actuacions d'inspecció, qui ha de notificar al subjecte objecte d'inspecció i li ha d'atorgar un termini de quinze dies des de la notificació de

l'obertura de l'esmentat termini, perquè efectui, si ho considera pertinent, les al·legacions oportunes. Després d'això, es notifica al subjecte investigat el sentit de la resolució, i no hi cap cap recurs contra aquest acte, tot això sense perjudici de les al·legacions i recursos que es puguin efectuar posteriorment, tant en via administrativa com jurisdiccional, en cas que s'iniciï un procediment sancionador o liquidador.

En la notificació s'ha d'indicar el període de temps pel qual s'amplia el termini, que no pot excedir els nou mesos, i s'ha de motivar adequadament la raó per a l'autorització de l'esmentada ampliació del termini.

3. Per comptar el termini de nou mesos o divuit mesos a què es refereix l'apartat anterior s'apliquen les regles següents:

a) Quan l'actuació s'iniciï mitjançant una visita al centre o lloc de treball, el còmput s'inicia a partir de la data de la primera visita efectuada, segons la diligència estesa en el llibre de visites.

b) Si l'actuació comença per un requeriment de compareixença, el còmput s'inicia des de la data de la compareixença efectiva del subjecte obligat requerit amb aportació, si s'escau, de tota la documentació requerida, amb transcendència en l'actuació inspectora, circumstància que s'ha de ressenyar en el llibre de visites.

c) Si un cop iniciada la visita d'inspecció a un centre o lloc de treball no és possible concloure la comprovació per manca d'aportació dels antecedents necessaris, o per absència o negativa a declarar de la persona afectada per les comprovacions, el funcionari actuant pot requerir en la forma que disposa el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 15 d'aquest Reglament, i en aquest cas el còmput s'inicia des del moment de la compareixença en les condicions que assenyalen el paràgraf anterior.

4. Les actuacions de comprovació seguides a un mateix subjecte, una vegada iniciades, no es poden interrompre per un temps superior a cinc mesos, llevat que la interrupció la causi el subjecte inspeccionat o persones que en depenen.

5. Per comptar els terminis que assenyalen aquest article, en cap cas es considera inclòs el temps transcorregut durant el termini concedit al subjecte obligat en els casos en què es formulin requeriments de correcció d'incompliments previs per part de l'òrgan inspector.

6. Amb independència de la durada i les modalitats aplicades, les comprovacions sobre el subjecte inspeccionat corresponents a una actuació inspectora s'han de consignar mitjançant una diligència en el llibre de visites, la còpia de la qual ha de romandre als arxius de la Inspecció, i tenen el caràcter d'antecedent per a successives actuacions que es facin al mateix subjecte.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reglament general sobre inscripció d'empreses i afiliació, altes, baixes i variacions de dades de treballadors en la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 84/1996, de 26 de gener.*

S'introdueix un nou apartat 4 a l'article 20 del Reglament general sobre inscripció d'empreses i afiliació, altes, baixes i variacions de dades de treballadors en la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 84/1996, de 26 de gener, que queda redactat de la manera següent:

«4. Quan, pels mateixos procediments i vies que preveuen els apartats primer i segon, la Tresoreria General tingui coneixement de la inscripció d'empreses mancades d'activitat i que no reuneixen els requisits per estar inscrites en el corresponent règim de Seguretat Social ha de procedir d'ofici a deixar sense efecte la inscripció efectuada, sense perjudici de les actuacions escaients respecte de l'inici de les actuacions sancionadores o penals si fossin procedents.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reglament hipotecari, aprovat pel Decret de 14 de febrer de 1947.*

S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 144 del Reglament hipotecari, aprovat pel Decret de 14 de febrer de 1947, amb la redacció següent:

«6. Quan es tracti de béns inscrits de conformitat amb l'article 92 d'aquest Reglament, a favor d'un adquirent o adquirents casats sotmesos a legislació estrangera, amb subjecció al seu règim matrimonial, tant si s'ha indicat aquest règim com si no, l'embargament s'ha d'anotar sobre el bé o la seva participació indivisa inscrita d'aquesta manera, sempre que consti que la demanda o el constrenyiment han estat dirigits contra els dos cònjuges, o que estant subjecte a demanda o constrenyiment un dels cònjuges s'ha notificat l'embargament a l'altre.»

Disposició final cinquena. *Modificació del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.*

Amb efectes des del 15 de juliol de 2012, es modifica la disposició transitòria sisena del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria sisena. *Supressió del dret a l'aplicació de bonificacions.*

1.a) Queda suprimit el dret de les empreses a l'aplicació de bonificacions per contractació, manteniment de l'ocupació o foment de l'autoocupació, en les quotes a la Seguretat Social i, si s'escau, quotes de recaptació conjunta, que s'apliquen a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, en virtut de qualsevol norma, en vigor o derogada, en què s'hagin establert.

b) El que disposa el paràgraf anterior és aplicable a les bonificacions en les quotes meritades a partir del mes següent al de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

2. No és aplicable el que preveu l'apartat 1 a les bonificacions recollides en les disposicions següents:

a) Reial decret llei 3/2012, de 10 de febrer, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral.

b) Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral.

c) Els apartats 2, 3, 4, 4 bis, 5 i 6 de l'article 2 de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació.

d) Reial decret llei 18/2011, de 18 de novembre, pel qual es regulen les bonificacions de quotes a la Seguretat Social dels contractes de treball subscrits amb persones amb discapacitat per l'Organització Nacional de Cecs Espanyols (ONCE) i s'estableixen mesures de Seguretat Social per a les persones treballadores afectades per la crisi del bacteri «E. coli».

e) Article 21.3 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.

f) Reial decret llei 11/1998, de 4 de setembre, pel qual es regulen les bonificacions de quotes a la Seguretat Social dels contractes d'interinitat que se subscriuen amb persones aturades per substituir treballadors durant els períodes de descans per maternitat, adopció i acolliment.

g) Disposició adicional novena de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat.

h) Disposició adicional trenta-cinquena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

i) Disposició addicional onzena de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat.

j) La disposició addicional segona de la Llei 12/2001, de 9 de juliol, de mesures urgents de reforma del mercat de treball per a l'increment de l'ocupació i la millora de la seva qualitat.

k) Article 9 de la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses.

l) La disposició addicional trentena del Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

m) Article 16.3.a) de la Llei 44/2007, de 13 de desembre, per a la regulació de les empreses d'inserció.

n) Article 7.1 del Reial decret 1451/1983, d'11 de maig, pel qual, en compliment del que preveu la Llei 13/1982, de 7 d'abril, es regula l'ocupació selectiva i les mesures de foment de l'ocupació dels treballadors minusvàlids.

ñ) La lletra d) de l'apartat tres.2 de la disposició addicional sisena de la Llei 10/1994, de 19 de maig, sobre mesures urgents de foment de l'ocupació.

o) Article 4.B).1 de l'Ordre del Ministeri de Treball i Afers Socials de 16 d'octubre de 1998, per la qual s'estableixen les bases reguladores per a la concessió de les ajudes i subvencions públiques destinades al foment de la integració laboral dels minusvàlids en centres especials d'ocupació i treball autònom.

p) Article 12.1.b) del Reial decret 290/2004, de 20 de febrer, pel qual es regulen els enclavaments laborals com a mesura de foment de l'ocupació de les persones amb discapacitat.

q) Els apartats 2, 3 i 4 de l'article 2 del Reial decret llei 5/2006, de 9 de juny, per a la millora del creixement i l'ocupació.»

Disposició final sisena. *Col·laboració per a la lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social.*

El Govern, en el termini de 6 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de crear en el si de la Direcció General de la Inspecció de Treball i Seguretat Social del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, una unitat especial de col·laboració i suport als jutjats i tribunals i a la Fiscalia General de l'Estat per a la lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social, que dependrà orgànicament i funcionalment de l'Autoritat Central de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Disposició final setena. *Consulta telemàtica sobre compliment d'obligacions amb la Seguretat Social.*

El Govern ha d'establir reglamentàriament un procediment de consulta telemàtica en l'àmbit del Sistema de Remissió Electrònica de Dades, per facilitar als empresaris principals la informació corresponent al compliment de les obligacions de Seguretat Social dels contractistes i subcontractistes.

Disposició final vuitena. *Facultats de desplegament.*

1. S'autoritzen el Govern i el titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social per dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquesta Llei.

2. Les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquesta Llei poden ser modificades en el futur per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final novena. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat del que preveuen l'article 23.1.i) del Text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, i la disposició addicional trenta-unena del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en la redacció que en fa l'apartat cinc de l'article 4 i l'apartat tres de l'article 2 de la present Llei, que entren en vigor l'1 de gener de 2013.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de desembre de 2012.

JUAN CARLOS R.

El President del Govern,
MARIANO RAJOY BREY